

Европейската музикална екосистема

Концептуално рамково определение за европейската музикална екосистема, за да се разбере и стимулира нейното разнообразие, творчество и солидарност и да се направи конкурентоспособна, устойчива и привлекателна.

Водещо обобщение

Европейският музикален сектор през 21-ви век е на кръстопът. Търсенето на музика достигна нови нива, а икономическите резултати в основните бизнес области на сектора показват стабилно възстановяване след пандемията от коронавирус. Едновременно с това промяната на социалните, културните и техническите тенденции създава все по-голяма сложност, наред с промяната на динамиката и взаимозависимостите в сектора.

Мнението, че музикалният сектор се характеризира все повече със своята сложност и взаимозависимости води до разбиране за сектора не толкова от гледна точка на традиционните хоризонтални ценностни системи, колкото като музикална екосистема. Тенденцията за осмисляне на един сложен сектор като екосистема се наблюдава и в други сектори и представлява основната предпоставка на Индустиалната стратегия на ЕС.

В този текст описваме **европейската музикална екосистема като мрежа от участници в музикалния сектор, тяхната среда, взаимозависимости и взаимодействия чрез производството, разпространението и потреблението на музика, така че да се създава стойност за самата система и за системите, от които тя е част.**

В това определение участниците варират от музиканти до публика и създатели на политики, като те могат да бъдат и цифрови по природа, например алгоритми или изкуствен интелект. Тяхната среда се състои от материални активи като места за провеждане на събития или цифрова инфраструктура, наред с нематериални аспекти като правила и законодателство, социални конвенции или политически идеи. Участниците в една екосистема са не само взаимосвързани, но и взаимозависими и създават стойност, като въздействат на околните културно, икономически и социално.

Секторът може да се разбира като особено адаптивна и отзивчива екосистема, която е способна да се справи с основни кризисни състояния като изменение на климата, недостиг на работна ръка или променени предпочитания на потребителите, както и със специфични за сектора предизвикателства като консолидирането на пазара, „платформизирането“ и идентифицирането на политически императиви за устойчиво и гъвкаво бъдеще.

В резултат на предизвикателствата се наблюдава, особено в европейския музикален сектор, появата на нови, съвместно организирани екосистемни структури в целия музикален сектор, в които участват все повече малки и средни участници и които се основават на сътрудничество, иновации и разнообразие, като например повече отворени музикални мрежи, т.е. повече дейности на открито в музикалните градове и по-отворени музикални конференции и фестивали. Тези структури дават възможност за ориентация и сътрудничество отвъд досегашните граници на секторите и културите. Те концептуално създават отвореност към други съседни (немузикални) екосистеми, като например образователната система, системата на здравеопазване и благосъстояние, и дори към системите за градско планиране и развитие.

Европа предоставя уникална и плодородна почва за развитието на тези течения. В сравнение с музикалния пазар в САЩ, Европа изостава по отношение на пазарната мощ, управлявана от инвеститорите, но със съществуващите си съвместно организирани структури европейската музикална екосистема може да се разглежда като противовес на северноамериканския или бързо развиващия се азиатски музикален пазар. За да може европейската музикална екосистема да се подобри, да повиши своите икономически възможности и устойчивост и да даде възможност на музиката да оптимизира социалното си и културно въздействие, тези структури се нуждаят от подкрепа. Концепцията за музикалния сектор, разбран като екосистема, предоставя нови възможности за политически мерки и механизми за подкрепа, които да го укрепят и да му помогнат да запази конкурентното си предимство, включително насърчаване на образованието; инвестиране в дългосрочни схеми; оптимизиране на ефекта на преливане със съседните сектори; укрепване на социално-икономическото положение на отделните творци, подкрепа за местните творчески общности и възприемане на политика, основана на данни. Една далновидна европейска музикална политика, базирана на тези насоки на действие, би насърчила развитието на нови, по-отворени структури, би укрепила съществуващите и би отключила пълния потенциал на музикалната екосистема.